

Ο Μητροπολίτης Καρπενησίου για την Κυριακή των Αγίων Πάντων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καρπενησίου](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή των Αγίων Πάντων εξέδωσε ο Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος. “Όσο πιο πολύ αγαπάμε τον εαυτό μας τόσο λιγότερο αγαπάμε τους άλλους, και όσο πιο πολύ αγαπάμε τους άλλους τόσο λιγότερο αγαπάμε τον εαυτό μας. Τα λόγια του Κυρίου είναι ξεκάθαρα: «όποιος δεν λαμβάνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν είναι άξιος μαθητής μου»”, αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Με την Κυριακή των Αγίων Πάντων κλείνει ο λειτουργικός κύκλος των κινητών εορτών που ξεκίνησε την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου. Στην λειτουργική παράδοση της Εκκλησίας μας υπάρχουν πολλοί, άλλοι μικροί και άλλοι μεγάλοι, λειτουργικοί κύκλοι. Σε όλους δεσπάζει το σχέδιο της θείας Οικονομίας. Ιδιαίτερα όμως φαίνεται αυτό στον λειτουργικό κύκλο που διαβάζεται μέσα από το Τριώδιο

και το Πεντηκοστάριο.

Στο Τριώδιο παρακολουθούμε την πορεία της ανθρωπότητας από την δημιουργία του κόσμου, την απομάκρυνση από το Θεό, (την Κυριακή της Τυρινής διαβάζουμε στο Συναξάριο, «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Και στη συνέχεια κατά την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, βιώνουμε την οδυνηρή κατάσταση της ανθρωπότητας που ζούσε προ Χριστού.

Την Μεγάλη Εβδομάδα βλέπουμε την ἐλευση του Χριστού στον κόσμο, και τις ἐνέργειες που κάνει για την σωτηρία των ανθρώπων. Μέσα στις μοναδικές και θεόπνευστες ακολουθίες βιώνουμε τα φριχτά Πάθη και την Ἐνδοξη και Λαμπρή Ανάσταση του Θεανθρώπου. Κατά την περίοδο του Πεντηκοσταρίου ζούμε μέσα στη χαρά της Αναστάσεως, όπως αυτή αποτυπώνεται μέσα από τις Κυριακές και τις ακολουθίες της περιόδου αυτής.

Την προηγούμενη Κυριακή ζήσαμε το ἀποτέλεσμα της Ανάστασης, όπως το εἶπε ο Κύριος στους Μαθητές του, «ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» (Ιω.16,13). Ἦρθε το Ἅγιο Πνεῦμα πάνω στους Αποστόλους και τους φώτισε, τους γνώρισε ὅλα τα μεγαλεῖα του Θεοῦ και μέσω αὐτῶν σε ὅλη την Εκκλησία. Την σημερινή Κυριακή βλέπουμε τα ἀποτελέσματα των δωρεῶν του Ἁγίου Πνεύματος που εἶναι οἱ ἅγιοι. Κυριακή αφιερωμένη σε ὅλους τους Ἁγίους.

Ἡ αγιότητα εἶναι δῶρο του Θεοῦ, καρπὸς του Ἁγίου Πνεύματος που δίνεται στους ανθρώπους που εἶναι κοντὰ στο Θεό. Την παλιά εποχή ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ονομάζονταν ἅγιοι. Ἀλλά και σήμερα στη θεία λειτουργία λέμε «Πρόσχωμεν. Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις». Δηλαδή τα Ἅγια, το Σῶμα και το Αἷμα του Χριστοῦ θα δοθοῦν στους Ἁγίους, δηλαδή τους χριστιανούς.

Ο Χριστὸς μέσω των μυστηρίων δίνει την αγιότητα στους ανθρώπους. Φυσικά οἱ ἄνθρωποι πρέπει να εἶναι δεκτικοὶ αὐτῆς της χάριτος του Τριαδικοῦ Θεοῦ, γιατί αγιότητα σημαίνει θέωση, ο ἄνθρωπος γίνεται κατὰ χάρη θεός. Στο σημερινό ευαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε τις προϋποθέσεις της αγιότητας.

Βασική προϋπόθεση εἶναι ἡ πίστη και ἡ ομολογία, με οποιoδήποτε τίμημα, στον Τριαδικὸ Θεὸ μας. «Ὅποιος ομολογήσῃ Ἐμένα (ως Θεὸ και Σωτήρα) μπροστὰ στους ανθρώπους, θα ομολογήσω και ἐγὼ για ἐκεῖνον (αναγνωρίζοντάς τον ως δικό μου) ἐνώπιον του Πατέρα μου, που εἶναι στους Ουρανοὺς. Ὅποιος ὁμως με ἀπαρνηθεῖ μπροστὰ στους ανθρώπους, θα τον ἀρνηθῶ και ἐγὼ μπροστὰ στον Ουράνιο Πατέρα μου». Οἱ ἅγιοι μάρτυρες εἶναι αὐτοὶ που ἔκαναν πράξη τα λόγια αὐτά του

Ευαγγελίου. Δια μέσου των αιώνων και σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης υπήρξαν εκατομμύρια άνθρωποι που έχυσαν το αίμα τους επειδή ομολόγησαν τον Χριστό σαν Θεό τους, και αντάλλαξαν την μικρή επίγεια ζωή με την ουράνια και αιώνια.

Αλλά ο Κύριος μας δίνει και μία άλλη προϋπόθεση για την αγιότητα. Η αγάπη μας προς Αυτόν πρέπει να υπερβαίνει όλες τις άλλες αγάπες που έχουμε, έστω και αν αυτές είναι σωστές και είναι σύμφωνες με το θέλημά Του. «Αυτός που αγαπά τον πατέρα του ή την μητέρα του παραπάνω από εμένα, δεν είναι άξιος για μαθητής μου».

Ο Κύριος ζητάει την αποκλειστικότητα της αγάπης μας σύμφωνα με την εντολή, «ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου» (Μκ.12,30). Φυσικά τέτοια αγάπη ελάχιστοι την έχουν και για το λόγο αυτό πρέπει αυτό να είναι μόνιμο αίτημα της προσευχής μας. Η αγάπη προς τον εαυτό μας είναι κάτι το δεδομένο σύμφωνα, με το βιβλικό ρητό «ποτέ κανείς δεν μίσησε το σώμα του αλλά το τρέφει με πολύ ενδιαφέρον και το περιθάλπει» (Εφ. 5,29), έστω και αν δεν το συνειδητοποιούμε.

Ο Κύριος ζητάει ειδικά αυτή την αγάπη να την αρνηθούμε και να στραφούμε προς Αυτόν. Και μην ξεχνάμε ότι η αγάπη προς τον εαυτό μας και η αγάπη προς τους άλλους είναι ποσά αντιστρόφως ανάλογα. Όσο πιο πολύ αγαπάμε τον εαυτό μας τόσο λιγότερο αγαπάμε τους άλλους, και όσο πιο πολύ αγαπάμε τους άλλους τόσο λιγότερο αγαπάμε τον εαυτό μας. Τα λόγια του Κυρίου είναι ξεκάθαρα: «όποιος δεν λαμβάνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν είναι άξιος μαθητής μου». Η καλοπέραση, η αγάπη προς τον εαυτό μας, στέκεται εμπόδιο στην ένωσή μας με το Θεό, κάτι που έκαναν όλοι οι άγιοι.

Ταῖς πρεσβείαις πάντων τῶν ἁγίων Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.